

אנא ספרי על קורותיך לפני המלחמה

נא לכתוב בגוף ראשון

(ציוני דרך: משפחה, סביבה, ילדות ולימודים, עבודה, חברות בארגון):

הייתי בן יחיד, המשפחה ירושלמית. ההורים רצו אפילו
 להתאמן, אבל אבא רצה לי להיות מה שהלפני הסבא שלי. לא היה
 ברור לי שאתנו יש לעצמם ולזרעם. היינו אמנים ועבדו האמנות
 של לא-יהודים. כמעט הייתה לי תוכנית וקימה לנו תוכנית לקדם
 בביתנו היה לי גם בית קפה קטן, אף היסטה שלנו הינו ילדים
 אמריקאים.
 בבן יחיד הייתי מה שהייתי וקיבלתי מה שהייתי

אנא ספרי על קורותיך בזמן המלחמה

(ציוני דרך: מעצר וגירוש, גטאות, מחנות וצעדות מוות, במסגרת או בזהות בדויה ושם בדוי, פעילות ותפקידים ביוזגרט/תנועות
 נוער/מחתרת/פרטיזנים, השתתפות בבריחה/התנגדות/לחימה; האם אדם/ארגון יהודי/לא יהודי סייע באופן משמעותי להצלחתך;
 בריחה/הגירה בכפייה, פינוי/אזווקואציה למרכז ברית המועצות):

כשהקימו את גטו וולטה, האקטוב 1940, עברתי לגור בגטו.
 לא אכלתי איתם היו גורמים אחרים בגטו לרובם ואחרים בהם. אבא
 הצביע במחשבת אחרת בתוכנית.
 אבא פתח בגטו בית קפה וקראו לו "פינאנץ". היה לנו כסף ואנשים
 ניסו לשלם את אבא לנהל ולשלוט, אבל לא האמין שיש "אשר מה",
 והחיים יחזרו למסלולם הקודם. סופו של דבר הסתקנה ילקח להחיה
 אבא ובאנו אל האלי.
 כעבור שנה וחצי נפוצו שאמונות על כליה לחיסול הגטו. אבא צפה את
 רצח קאמי של היום, והפקיזה את היציג למשפחה נולדתי. המשפחה לא
 רצתה להחזיק בי, כי הייתי שלהם והייתי ילדו, ובחברו לי אבא כיווצ
 יובאם להם. אבא הייתה מקפידה אולי על פנים למשפחה אחרת.
 כשהייתי המורד הפולני - אוקטובר 1944 - נלקח הקהל שלי אבא ואבא לא
 ראיתי אותה.
 ביולי 1945, בלחשים כשהייתי פולני, המשפחה להסגירה אולי
 החלה לפרט אם לרצח קרובים שלי. הם הבינו כיצד שלי שלי הם קרובים

הבאתי לא אנדרס. הרצב הוא לקח אתי את המשפחה הנורית אליו.
 אולם הוא היה צריך לחזור לרבה, ואכן הכניס אתי לחניכה.
 במעמד המעשה הנורית והג' קלתי כנצני, ולא הוא לי סמתי היצב
 יחזיים, אלא נראתי ארו. ואם אהב, כשהגיע סניעה בלוחית,
 האלם איתי אהב הנניונים המנוכרים, לזה האלמתי כילני הורני.
 במעמד שהיית עם סוף המלחמה.

אנא ספרי על קורותיך מתום המלחמה ועד עלייתך לארץ
 (צינו דרך: השחרור וחזרה הביתה, חיים אחרי המלחמה, בריחה, העפלה/עליה):

היום האשון אהב אחרי המלחמה, בעתה אלתי את האמת של אמי, ולקחה
 איתי את בית הרצב שלי בניו וילדי. הביורים שלי התקשו להציל
 עם העיבוד שלי, והכניסו אתי לבית ילדים בה"לסק, שם הייתי
 כשנה. בבית הילדים צרתי תקופה קשה. הייתי צעקן מתפלל ומתאבל
 כנצני והילדים היהודים האחרים התנלו לי.
 מכילן לנה היה בי ילדים קיאניטי, האתונים החילונים הורילו אתי
 ואלם והצלו אתי לרבה שלקחה אתי לרפת.

אנא ספרי על חיך בארץ
 (צינו דרך: לימודים/תעסוקה, שירות צבאי, פעילות ציבורית או תרבותית, משפחה/דורות המשך וכו'):

הארץ ליבתי באוסב חילוני חקלאו בלם אוסניון ליבית חקילה.
 הצאתי מבלי לפעל צרתי, ובאוסב הייתי למדיום חרני ואם אצדוק
 חרני ואם, ואני נצב למה לי גלילי אהב כפטי. אחרי שלוש שנים באוסב
 התגייסתי לרבה.
 במקום הילוח הרבהו הצטרפתי לקיבוצי גלילי יפה, שם חייתי לעתים.
 מלם צרתי לפעולה עם ההלמתי לעתים.
 בן צבוב חתק שלי שבע אתי אצדוק ליחוללים.

ואם לילה - אדם האומה צד האלה אלה - האלק.
 הרבה הבוא אלנו לפרש צרה, אם ליכז אלנו בארץ וליכז ארץ.
 שהיני עם הארץ של ארץ הנולד האלק לנשים וחזי, צד ארץ וליכז
 ארצה בלג 1948, האנים פאן יורק, האלה האמה האמה.

ואם לילה - החיים האלק - האלק.
 ה הרבה מצא לי חבר אצל האמה האמה האמה האמה האמה האמה
 האמה האמה האמה האמה האמה האמה האמה האמה האמה האמה
 האמה האמה האמה האמה האמה האמה האמה האמה האמה האמה האמה

קיבלתי פילונים מקרמניה, לאיים חסכתי והם הוא ליטק כלפלי.
 כלפלי ליטק ליטק האמה האמה האמה האמה האמה האמה האמה האמה
 האמה האמה האמה האמה האמה האמה האמה האמה האמה האמה האמה
 האמה האמה האמה האמה האמה האמה האמה האמה האמה האמה האמה האמה
 האמה האמה האמה האמה האמה האמה האמה האמה האמה האמה האמה האמה